

og at man muligvis burde anvende et andet udtryk f. eks. „ligelig repræsentation“. Rådet vil dog foretrække, at man bliver stående ved udtrykket „passende“.

ad § 9, stk. 2. Om den ændrede affattelse af dette stykke, der må betragtes som det centrale i denne lovændring, lykkedes det under forhandlingerne at opnå tilslutning fra alle parter til det af rådet fremsatte forslag, hvorefter medlemmet har krav på den fulde udtrædelsesgodtgørelse, såfremt han udtræder efter at have været medlem i 5 år eller derover og uden hensyn til, fra hvilken side opsigelsen fremkommer.

Fra Centralforeningen for danske Funktionærorganisationer blev der dog udtalt ønske om, at man for medlemmer, der udtræder efter det fyldte 30. år, skulle give adgang til at få udbetalt den fulde udtrædelsesgodtgørelse, selvom den pågældende ved sin udtræden af kassen endnu ikke måtte have været medlem af denne i 5 år. Centralforeningens repræsentant begrundede sit standpunkt med en henvisning til, at personer over 30 år havde nået en sådan alder, at de næppe ubesindigt ville forlade en stilling.

Efter forsikringsrådets formening vil det dog ikke være urimeligt at bestemme, at ret til fuld udtrædelsesgodtgørelse først opnås efter en vis medlemstid også for dem, der udtræder efter at være fyldt 30 år, og rådet vil være mest tilbøjelig til at mene, at man af praktiske grunde da bør forlange samme medlemsanciennitet af alle, der udtræder af kassen uanset alderen ved udtrædelsen.

ad § 9, stk. 3. Der har under forhandlingerne fra alle sider været enighed om, at et medlem, der udtræder af en kasse for at overgå til en anden stilling, hvortil der er knyttet adgang til at indtræde i en anden under statstilsyn stående pensionskasse eller i en forsikringsmæssig pensionsordning, måtte være forpligtet til at overføre sin udtrædelsesgodtgørelse til den nye pensionsordning.

Derimod har der fra arbejdsgiverside og funktionærside gjort sig stærkt divergerende opfattelser gældende med hensyn til den regel, som skulle anvendes, såfremt den udtrædende måtte blive selvstændig eller i hvert fald ikke overgik til en stilling, der åbnede adgang for ham til at indtræde i en pensionsordning.

Fra arbejdsgivernes organisationer har man stærkt gjort gældende, at den udvidede adgang til at medtage værdien af arbejdsgiverens bidrag måtte medføre en skærpende af de nugældende regler om beløbets tvungne anvendelse til forsikringsformål. Fra funktionærernes side har man derimod ment, at udtrædelsesgodtgørelsen i dette tilfælde burde kunne udbetales kontant i et videre omfang, end det nu er tilfældet, og har stillet forslag om, at beløbet i dette tilfælde skulle frigives, såfremt det ikke måtte overstige den pågældendes pensionsgivende årsgage for de sidste 2 år forud for hans udtræden.

Forsikringsrådet har herefter søgt at udarbejde et forslag, der måtte have mulighed for at vinde tilslutning fra begge parter og har herunder fundet det nødvendigt at sondre mellem den del af godtgørelsen, som hidrører fra arbejdsgiverens faste bidrag, og den del der hidrører fra funktionærens bidrag. For den sidstnævnte del af udtrædelsesgodtgørelsen vil kontant udbetaling efter rådets forslag finde sted, såfremt den pågældende ikke overgår til en stilling, hvortil der er knyttet adgang til at indtræde i en anden pensionsordning, og såfremt denne del af godtgørelsen ikke overstiger det sidste års pensionsgivende gage.

For så vidt angår den del af godtgørelsen, der hidrører fra arbejdsgiverens bidrag, har forsikringsrådet ment at måtte foreslå skærpede bestemmelser, således at kontant udbetaling kun kan finde sted med forsikringsrådets tilladelse, og såfremt virksomheden i hvert enkelt tilfælde har tiltrådt udbetalingen eller giver sin billigelse til en generel bestemmelse i vedtægterne om en sådan adgang til kontant udbetaling.

Parterne har imidlertid ment at måtte tage forbehold overfor rådets forslag, hvor-